

всички части на страната, мъжете роми са взимани на военна служба и от трите воюващи страни. Мъже от Завидовичи сформират изцяло ромско подразделение, наречено *Гарави Вод*, което се сражава редом с босненските военни части. Предполага се, че към 80 роми са загинали в битките край Бихач, Сараево и Зворник. По време на войната в Босна там не е функционирала ромска организация освен в Сараево.

Към 300–400 роми живеят в бившия сръбски район Илиджа в Сараево, а други са в Горица. Циганското население в Сараево е между 1000 и 2000 души, най-многобройни са децата. Около шест действащи организации функционират в Босна. *Брача Роми (Братя роми)* е местна организация в Сараево, подобно на други местни сдружения, като *Сае рома (Всички роми)* в Киселяк, във Високо и в Зеница. При все това няколко делегации, посетили Тузла и други босненски градове, са установили, че ромите там са винаги последни в списъците за чуждестранна хуманитарна помощ. По времето, когато бе писана тази книга, няколко хиляди роми бежанци от Босна се установиха в Германия, а по-малък брой живеят в други западни страни. Някои от тях ги изпращат обратно в Босна, въпреки опасенията, че новата босненска конституция може да не позоли на всички цигани, живели някога в Босна, да станат граждани на новата федерция; възможно е те да нямат право на жителство, тъй като са родени или са прекарвали дълго време в други републики на бивша Югославия. Мисия под егидата на Съвета на Европа посети Босна през май 1996 г. Тя препоръча двете страни в двубобщностната държава (Мюсюлмано-хърватската федерация и Република Сръбска) да признаят ромите като отделна националност. Виж също **РЕПУБЛИКА СРЪБСКА**.